

Men det, som er det afgørende, er det Forsvar for et fortsat Tilskud, som er leveret gennem de Erklæringer, Dr. Hindhede har tilstillet Finansudvalget. Der er f. Eks. givet os nogle anbefalinger fra 5 tyske Professorer. Men det er mærkeligt at se, at disse anbefalinger er 8 Aar gamle. Man skulde jo egentlig synes, at en Sag, der har saa stor Betydning, nok kunde finde anbefalinger, der var lidt mere up to date. Men dernæst er disse anbefalinger i og for sig ikke særlig overbevisende. Der er intet overraskende i, at man kan faa 5 tyske Professorer til at anbefale, at den danske Stat giver betydelige Bevillinger, det er dog den letteste Ting af Verden for dem at anbefale dette, man kan sagtens være velgørende, naar man kan lade andre betale. Nu siger man nok, at Dr. Hindhedes Undersøgelser og Dr. Hindhedes Agitation f. Eks. har lært os at spise Kartoffler. Men det virkelige Forhold er dog dette, f. Eks. ude paa Landet, at vi for 25—30 Aar siden spiste flere Kartoffler end nu, og den Gang var det ikke noget ualmindeligt, i hvert Fald i Midtjylland, i Herning-Eggen, i de fattige Egne, at man spiste Kartoffler 21 Gange om Ugen, saa det har vi lært, før vi fik Hindhede. Saa siger man: Men han har i hvert Fald lært os at spise Grønsager, og det er sundt og godt. Ja, er dette nu rigtigt? Er Forholdet ikke snarere det, at det er vore Havebrugsskoler og planteavlinteresserede Mænd og Kvinder, som har lært os at dyrke Grønsager? Og faar vi først lært at dyrke Grønsager, kommer det af sig selv, at vi ogsaa faar lært at spise dem. Jeg tror ikke, man med nogen som helst Ret kan sige, at det er Dr. Hindhede, der har lært os det.

Nu skal jeg ganske vist ærligt indrømme, at Dr. Hindhedes Agitation har haft sin Betydning i Retning af at lære Folk en billig og tarvelig Levemaade. Men der er for Resten adskillige andre — heldigvis —, der har talt det samme Sprog, og jeg har f. Eks. den Opfattelse, at dygtige Husholdningslærerinder, der har rejst omkring og givet korte Kursus, i saa Henseende har udrettet adskilligt mere end Dr. Hindhede, uden at de derfor behøver at faa en stadig Belønning paa Finansloven. Det, som efter min Opfattelse er det farlige ved den Slags Bevillinger, er, at disse Tilskud i Aarenes Løb bliver saa faste, at man næsten gaar ud fra som en Forudsætning, at de aldrig nogen Sinde kan røres, og det er forkert. Derfor mener jeg, det er godt, at vi tager det Spørgsmaal op, om det virkelig er Lovgivningsmagtens Mening,

at disse Undersøgelser og denne Virksomhed har saa stor Betydning, at dette Tilskud fremdeles skal gives.

Nu er der maaske dem, der mener, at Dr. Hindhedes Betydning netop ligger paa det videnskabelige Omraade. Men naar man ser paa den Redegørelse, vi har faaet fra Dr. Hindhede selv, og ogsaa gaar ud fra almindelig praktisk Erfaring, synes jeg alligevel ikke, det er rigtigt. Dr. Hindhede har overfor Finansudvalget i nogen Grad gjort Rede for disse Undersøgelser, og han bruger f. Eks. et Udtryk, som jeg med den højtaerede Formands Tilladelse maaske maa have Lov til at citere. Han skriver nemlig saaledes: „Man synes nærmest, at det er ganske latterligt, at en Mand lever et Aar alene ved Kartoffler, Margarine o. s. v.; ingen vil jo dog i det praktiske Liv leve paa den Maade. Som om vi et Øjeblik havde tænkt paa den Mulighed!“. Nej, selvfølgelig ikke. Der er ingen, der har tænkt paa, at det skulde have nogen praktisk Betydning. Der er ingen, som skal leve paa den Maade, det er der ingen, der tror, ingen, der vil, ingen, der kan. Men jeg synes — og det tror jeg, enhver maa indrømme —, at videnskabelige Undersøgelers Værdi dog til syvende og sidst er afhængig af, om de har Værdi i det praktiske Liv. Dette er det afgørende. Naar dette nu netop ikke er Tilfældet, vil efter min Mening Værdien deraf i høj Grad formindskes. Jeg tror ogsaa, enhver vil være klar over, at man slet ikke kan overføre disse Teorier og Undersøgelser f. Eks. paa Ernæringen af vore Husdyr. Hvad det i saa Henseende i Praksis gælder om, er ikke at udfinde, hvor meget de kan leve af allermindst og allerbilligst, men det, som det gælder om at udfinde med Hensyn til Husdyrenes Ernæring, er netop, hvilket Forhold mellem de forskellige Næringsstoffer der giver den største Nettoproduktion, og det er noget ganske andet.

Det er altsaa min Opfattelse, at disse videnskabelige Undersøgelser er en Art Undersøgelser, der ikke faar større Betydning i det praktiske Liv, og at det derfor vil være rigtigt nu at gennemføre en Nedsættelse af dette Tilskud. Ganske vist er der i de sidste Dage kommet noget nyt til, idet Dr. Hindhede har benyttet hele det Postyr, der er opstaaet om dette Spørgsmaal, til at tilstille Finansudvalget en Klage over Steins Laboratorium, i hvilken han meget stærkt hævder, at den Kontrol med Levnedsmidler, som skal udøves af Steins Laboratorium, praktisk talt er virkningsløs;